Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTIE RADY

z 12. decembra 2011

o pristúpení Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, s výnimkou jeho článkov 10 a 11

(2012/22/EÚ)

(Ú. v. EÚ L 8, 12.1.2012, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

ROZHODNUTIE RADY

z 12. decembra 2011

o pristúpení Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974, s výnimkou jeho článkov 10 a 11

(2012/22/EÚ)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 100 ods. 2 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a) a článkom 218 ods. 8 prvým pododsekom,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Protokolom z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 (ďalej len „Aténsky protokol“) sa výrazne vylepšuje režim, ktorý sa týka zodpovednosti prepravcov a odškodnenia cestujúcich po mori. Stanovuje sa v ňom najmä prísna zodpovednosť prepravcu, vrátane povinného poistenia, s právom na priamu žalobu proti poisťovateľom až do určenej sumy, ako aj pravidlá o súdnej právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov. Aténsky protokol je preto v súlade s cieľom Únie zlepšiť právny režim týkajúci sa zodpovednosti prepravcov.

(2) Aténskym protokolom sa upravuje Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 (ďalej len „Aténsky dohovor“), pričom v jeho článku 15 sa ustanovuje, že zmluvné strany Aténskeho protokolu tieto dva nástroje chápu a vykladajú spolu ako jeden jediný dokument.

(3) Väčšina pravidiel Aténskeho protokolu sa začlenila do právnych predpisov Únie prostredníctvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd ([1]). Únia teda uplatnila svoju právomoc, pokiaľ ide o záležitosti, ktoré sa upravujú uvedeným nariadením. Členské štáty si však ponechávajú svoju právomoc, pokiaľ ide o niekoľko ustanovení Aténskeho protokolu, ako napríklad doložku o neuplatňovaní (opt-out), podľa ktorej môžu stanoviť vyššie limity zodpovednosti ako tie, ktoré sú stanovené v Aténskom protokole. Záležitosti, ktoré patria do právomoci členských štátov podľa Aténskeho protokolu sú prepojené so záležitosťami, ktoré patria do výlučnej právomoci Únie. Z tohto dôvodu by preto členské štáty v záležitostiach patriacich do ich právomoci podľa Aténskeho protokolu mali konať koordinovaným spôsobom so zreteľom na zásadu lojálnej spolupráce.

([1]) Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 24.

▼B

(4) Aténsky protokol môžu ratifikovať, prijať, schváliť alebo k nemu pristúpiť štáty a organizácie regionálnej ekonomickej integrácie tvorené zvrchovanými štátmi, ktoré na tieto organizácie preniesli právomoc v určitých záležitostiach, ktoré upravuje Aténsky protokol.

(5) Podľa článku 17 ods. 2 písm. b) a článku 19 Aténskeho protokolu môžu Aténsky protokol uzavrieť organizácie regionálnej ekonomickej integrácie.

(6) Právny výbor Medzinárodnej námornej organizácie prijal v októbri 2006 výhradu a usmernenia na vykonávanie Aténskeho dohovoru (ďalej len „usmernenia IMO“), aby sa v rámci Aténskeho dohovoru riešili niektoré otázky, najmä náhrada škody, ktorá vznikla v súvislosti s terorizmom.

(7) V prílohách k nariadeniu (ES) č. 392/2009 sa uvádzajú príslušné ustanovenia konsolidovanej verzie Aténskeho dohovoru zmeneného a doplneného Aténskym protokolom a usmerneniami IMO.

(8) V zmysle článku 19 Aténskeho protokolu musí organizácia regionálnej ekonomickej integrácie v čase podpísania, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia vydať vyhlásenie o rozsahu svojej právomoci vzhľadom na záležitosti, ktoré upravuje tento Aténsky protokol.

(9) Z toho dôvodu by Únia mala pristúpiť k Aténskemu protokolu, pričom by mala vzniesť výhradu uvedenú v usmerneniach IMO. Táto výhrada by sa nemala vykladať ako zmena súčasného rozdelenia právomocí medzi Úniou a členskými štátmi v oblasti osvedčovania a kontrol štátnymi orgánmi.

(10) Niektoré ustanovenia Aténskeho protokolu upravujú justičnú spoluprácu v občianskych veciach, a preto patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy V Zmluvy o fungovaní EÚ. V súvislosti s uvedenými ustanoveniami sa prijme osobitné rozhodnutie paralelne s týmto rozhodnutím.

(11) Členské štáty, ktoré majú Aténsky protokol ratifikovať alebo k nemu pristúpiť, by tak mali podľa možnosti urobiť súčasne. Členské štáty by si preto mali vymieňať informácie o stave svojich procesov ratifikácie alebo pristúpenia s cieľom pripraviť, pokiaľ je to možné, súčasné uloženie listín o ratifikácii alebo pristúpení. Členské štáty by pri ratifikácii Aténskeho protokolu alebo pristúpení k nemu mali vzniesť výhradu uvedenú v usmerneniach IMO,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľuje pristúpenie Európskej únie k protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 (ďalej len „Aténsky protokol“), pokiaľ ide o záležitosti, ktoré patria do výlučnej právomoci Únie, s výnimkou jeho článkov 10 a 11.

▼B

Text protokolu sa s výnimkou článkov 10 a 11 nachádza v prílohe.

Článok 2

1. Týmto sa predseda Rady oprávňuje určiť osobu alebo osoby splnomocnenú(-é) na uloženie listiny o pristúpení Únie k Aténskemu protokolu v súlade s článkom 17 ods. 2 písm. c), článkom 17 ods. 3 a článkom 19 uvedeného protokolu.

2. Únia v čase uloženia listiny o pristúpení vydá toto vyhlásenie o právomoci:

„1. V článku 19 Aténskeho protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974 sa ustanovuje, že organizácie regionálnej ekonomickej integrácie tvorené zvrchovanými štátmi, ktoré preniesli právomoci týkajúce sa určitých záležitostí upravovaných uvedeným protokolom na uvedené organizácie, môžu podpísať uvedený protokol pod podmienkou, že vydajú vyhlásenie podľa uvedeného článku. Únia sa rozhodla pristúpiť k Aténskemu protokolu, a preto vydáva toto vyhlásenie.

▼M1

2. V súčasnosti sú členskými štátmi Európskej únie Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Chorvátska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovojvodstvo, Maďarsko, Malta, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

▼B

3. Toto vyhlásenie sa neuplatňuje na územia členských štátov Európskej únie, v ktorých sa neuplatňuje Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), a nie sú ním dotknuté akty alebo pozície, ktoré môžu v rámci protokolu prijať dotknuté členské štáty v mene a v záujme týchto území.

4. Členské štáty Európskej únie preniesli výlučnú právomoc na Úniu, pokiaľ ide o opatrenia prijaté na základe článku 100 ZFEÚ. Takéto opatrenia boli prijaté v súvislosti s článkami 1 a 1a, článkom 2 ods. 2, článkami 3 až 16 a článkami 18, 20 a 21 Aténskeho dohovoru zmeneného a doplneného Aténskym protokolom a ustanoveniami usmernení IMO, prostredníctvom nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd.

▼B

5. Výkon právomoci, ktorú na Európsku úniu členské štáty previedli podľa ZFEÚ, podlieha z hľadiska svojej podstaty neustálemu vývoju. V rámci ZFEÚ môžu príslušné inštitúcie prijímať rozhodnutia, ktorými sa určuje rozsah právomoci Európskej únie. Európska únia si preto vyhradzuje právo toto vyhlásenie zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť, čo však nie je nevyhnutnou podmienkou pre výkon jej právomoci v záležitostiach upravených Aténskym protokolom. Európsky únia oznámi zmenu a doplnenie tohto vyhlásenia generálnemu tajomníkovi Medzinárodnej námornej organizácie.“.

3. Osoba alebo osoby určená(-é) podľa odseku 1 tohto článku vznesie(-ú) pri ukladaní listiny o pristúpení Únie k Aténskemu protokolu výhradu uvedenú v usmerneniach IMO.

Článok 3

Únia uloží svoju listinu o pristúpení k Aténskemu protokolu do 31. decembra 2011.

Článok 4

1. Členské štáty podniknú kroky potrebné na uloženie listiny o ratifikácii Aténskeho protokolu alebo o pristúpení k nemu v primeranej lehote a pokiaľ možno do 31. decembra 2011.

2. Členské štáty vznesú pri ukladaní svojich listín o ratifikácii Aténskeho protokolu alebo o pristúpení k nemu výhradu uvedenú v usmerneniach IMO.

▼B

PRÍLOHA

PREKLAD

PROTOKOL Z ROKU 2002 K ATÉNSKEMU DOHOVORU O PREPRAVE CESTUJÚCICH A ICH BATOŽINY PO MORI Z ROKU 1974

ZMLUVNÉ ŠTÁTY TOHTO PROTOKOLU,

POVAŽUJÚC za potrebné revidovať Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori, podpísaný 13. decembra 1974 v Aténach, aby sa ustanovila lepšia náhrada, zaviedla prísna zodpovednosť a zjednodušený postup aktualizácie limitných súm a zabezpečilo povinné poistenie v prospech cestujúcich,

PRIPOMÍNAJÚC, že protokolom z roku 1976 k dohovoru sa namiesto zlatého franku ako účtovná jednotka zaviedli zvláštne práva čerpania,

BERÚC NA VEDOMIE, že protokol z roku 1976 k dohovoru, ktorým sa ustanovuje lepšia náhrada a zjednodušený postup aktualizácie limitov, nenadobudol platnosť,

SA DOHODLI takto:

Článok 1

Na účely tohto protokolu:

1. „dohovor“ je Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974;

2. „organizácia“ je Medzinárodná námorná organizácia;

3. „generálny tajomník“ je generálny tajomník organizácie.

Článok 2

V článku 1 dohovoru sa bod 1 nahrádza takto:

„1. a) ‚prepravca‘ je osoba, ktorá uzatvorila zmluvu o preprave alebo v ktorej mene bola zmluva o preprave uzatvorená, bez ohľadu na to, či prepravu skutočne vykonáva táto osoba alebo vykonávajúci prepravca;

b) ‚vykonávajúci prepravca‘ je osoba odlišná od prepravcu, ktorá je vlastníkom, nájomcom alebo prevádzkovateľom lode a ktorá skutočne vykonáva celú prepravu alebo jej časť, a

c) ‚dopravca‘ je vykonávajúci prepravca alebo prepravca, ktorý skutočne vykonáva celú prepravu alebo jej časť.“.

Článok 3

1. V článku 1 dohovoru sa bod 10 nahrádza takto:

„10. ‚organizácia‘ je Medzinárodná námorná organizácia.“.

▼B

2. Do článku 1 dohovoru sa vkladá tento nový bod 11:

„11. ‚generálny tajomník‘ je generálny tajomník organizácie.“.

Článok 4

Článok 3 dohovoru sa nahrádza takto:

„Článok 3

Zodpovednosť prepravcu

1. Prepravca zodpovedá za škodu v prípade smrti alebo zranenia cestujúceho, spôsobenú v dôsledku mimoriadnej udalosti lode, do výšky 250 000 účtovných jednotiek za takého cestujúceho v každom jednotlivom prípade, pokiaľ prepravca nepreukáže, že udalosť:

a) nastala v dôsledku vojnového aktu, nepriateľského aktu, občianskej vojny, povstania alebo prírodného javu výnimočného, neodvrátiteľného a neprekonateľného charakteru alebo

b) bola v plnom rozsahu spôsobená konaním alebo opomenutím tretej strany uskutočneným s úmyslom spôsobiť udalosť.

Prepravca zodpovedá za škodu aj v rozsahu, ktorý presahuje uvedený limit, pokiaľ nepreukáže, že udalosť, ktorá škodu spôsobila, nenastala v dôsledku zavinenia alebo nedbanlivosti prepravcu.

2. Prepravca zodpovedá za škodu v prípade smrti alebo zranenia cestujúceho, ktorá nebola spôsobená mimoriadnou udalosťou lode, ak bola udalosť, ktorá zapríčinila škodu, spôsobená zavinením alebo nedbanlivosťou prepravcu. Dôkazné bremeno týkajúce sa zavinenia alebo nedbanlivosti znáša osoba, ktorá si uplatňuje nárok.

3. Prepravca zodpovedá za škodu spôsobenú v prípade straty alebo poškodenia príručnej batožiny, ak udalosť, ktorá škodu spôsobila, nastala zavinením alebo nedbanlivosťou prepravcu. V prípade škody spôsobenej mimoriadnou udalosťou lode sa predpokladá zavinenie alebo nedbanlivosť prepravcu.

4. Prepravca zodpovedá za škodu spôsobenú v prípade straty alebo poškodenia inej ako príručnej batožiny, pokiaľ nepreukáže, že udalosť, ktorá spôsobila škodu, nenastala v dôsledku zavinenia alebo nedbanlivosti prepravcu.

5. Na účely tohto článku:

a) ‚mimoriadna udalosť lode‘ je stroskotanie, prevrhnutie, zrážka alebo nabehnutie lode na plytčinu, výbuch alebo požiar na lodi alebo porucha lode;

b) ‚zavinenie alebo nedbanlivosť prepravcu‘ zahŕňa zavinenie alebo nedbanlivosť zamestnancov prepravcu pri plnení ich pracovných úloh;

c) ‚porucha lode‘ je akákoľvek funkčná porucha, zlyhanie alebo nedodržanie platných bezpečnostných predpisov v súvislosti s ktoroukoľvek časťou lode alebo jej zariadením, keď sa používa na únik, evakuáciu, nalodenie a vylodenie cestujúcich; alebo keď sa používa na pohon, kormidlovanie, bezpečnú navigáciu, uväzovanie, kotvenie, priplávanie do prístaviska alebo kotviska alebo vyplávanie z neho alebo na kontrolu poškodenia po zaplavení; alebo ak sa používa na spustenie záchranných prostriedkov a

▼B

d) ‚škoda‘ nezahŕňa náhradu škody s odradzujúcimi účinkami alebo exemplárnu náhradu škody.

6. Zodpovednosť prepravcu podľa tohto článku sa vzťahuje iba na škody spôsobené udalosťami, ktoré nastali v priebehu prepravy. Dôkazné bremeno, že udalosť, ktorá spôsobila škodu, nastala v priebehu prepravy, a dôkazné bremeno týkajúce sa rozsahu škody znáša osoba, ktorá si uplatňuje nárok.

7. Žiadnym ustanovením tohto protokolu nie je dotknuté právo prepravcu vymáhať náhradu od tretej strany alebo práva na obhajobu založenú na spoluzavinení z nedbanlivosti podľa článku 6 tohto dohovoru. Žiadnym ustanovením tohto protokolu nie je dotknuté právo na obmedzenie zodpovednosti podľa článkov 7 alebo 8 tohto dohovoru.

8. Prezumpcia zavinenia alebo nedbanlivosti strany alebo skutočnosť, že strana nesie dôkazné bremeno, nebráni tomu, aby sa zvážili dôkazy v prospech tejto strany.“.

Článok 5

Do dohovoru sa vkladá tento nový článok 4a:

„Článok 4a

Povinné poistenie

1. Ak sú cestujúci prepravovaní na palube lode registrovanej v zmluvnom štáte, ktorá má licenciu na prepravu viac ako dvanástich cestujúcich, a ak sa uplatňuje tento dohovor, každý dopravca je poistený alebo iným spôsobom finančne zabezpečený, napríklad formou záruky banky alebo podobnej finančnej inštitúcie, na pokrytie zodpovednosti podľa tohto dohovoru pre prípad smrti a zranenia cestujúcich. Limit povinného poistenia alebo iného finančného zabezpečenia nesmie byť nižší ako 250 000 účtovných jednotiek za cestujúceho v každom jednotlivom prípade.

2. Osvedčenie, ktorým sa potvrdzuje, že poistenie alebo iné finančné zabezpečenie je platné v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, sa vydáva pre každú loď po tom, ako príslušný orgán zmluvného štátu rozhodne, že požiadavky podľa odseku 1 boli splnené. Pokiaľ ide o loď zaregistrovanú v zmluvnom štáte, takéto osvedčenie vydáva alebo potvrdzuje príslušný orgán štátu, v ktorom je loď registrovaná; pokiaľ ide o loď, ktorá nie je zaregistrovaná v zmluvnom štáte, môže ho vydať alebo potvrdiť príslušný orgán ktoréhokoľvek zmluvného štátu. Toto osvedčenie je vo formáte podľa vzoru uvedeného v prílohe k tomuto dohovoru a obsahuje tieto údaje:

a) meno lode, rozlišujúce číslo alebo písmená a prístav registrácie;

b) meno a hlavné miesto podnikania dopravcu;

c) identifikačné číslo lode IMO;

d) typ a trvanie zabezpečenia;

▼B

e) názov a hlavné miesto podnikania poisťovateľa alebo inej osoby, ktorá poskytla finančné zabezpečenie, a v prípade potreby miesto podnikania, kde bolo uzatvorené poistenie alebo dohodnuté iné finančné zabezpečenie, a

f) doba platnosti osvedčenia, ktorá nesmie byť dlhšia ako doba platnosti poistenia alebo iného finančného zabezpečenia.

3. a) Zmluvný štát môže splnomocniť na vydávanie osvedčení ním uznanú inštitúciu alebo organizáciu. Táto inštitúcia alebo organizácia informuje tento štát o vydaní každého osvedčenia. Zmluvný štát vo všetkých prípadoch ručí v plnom rozsahu za úplnosť a správnosť takto vydaného osvedčenia a zaväzuje sa, že prijme opatrenia potrebné na splnenie tejto povinnosti.

b) Zmluvný štát informuje generálneho tajomníka o:

i) konkrétnych povinnostiach a podmienkach viažucich sa na oprávnenie delegované na ním uznanú inštitúciu alebo organizáciu;

ii) odňatí takého oprávnenia a

iii) dátume nadobudnutia účinnosti takého oprávnenia alebo odňatia takého oprávnenia.

Delegované oprávnenie nadobudne účinnosť najskôr tri mesiace od dátumu jeho oznámenia generálnemu tajomníkovi.

c) Inštitúcia alebo organizácia, ktorá je splnomocnená vydávať osvedčenia v súlade s týmto odsekom, musí byť prinajmenšom splnomocnená odnímať tieto osvedčenia v prípade nedodržiavania podmienok, za ktorých boli osvedčenia vydané. Inštitúcia alebo organizácia vo všetkých prípadoch oznámi také odňatie osvedčenia štátu, v ktorého mene bolo osvedčenie vydané.

4. Osvedčenie sa vystavuje v úradnom jazyku alebo jazykoch vydávajúceho štátu. Ak použitým jazykom nie je angličtina, francúzština alebo španielčina, text musí obsahovať preklad do jedného z týchto jazykov, a ak sa tak štát rozhodne, jeho úradný jazyk nie je potrebný.

5. Osvedčenie sa musí nachádzať na palube lode a kópia musí byť uložená u orgánov, ktoré vedú záznam o registrácii lode alebo, ak loď nie je zaregistrovaná v zmluvnom štáte, u orgánu štátu, ktorý osvedčenie vydal alebo osvedčil.

▼B

6. Poistenie alebo iné finančné zabezpečenie nespĺňa požiadavky podľa tohto článku v prípade, že môže zaniknúť z iných dôvodov, ako je uplynutie doby platnosti poistenia alebo zabezpečenia uvedenej v osvedčení, pred uplynutím troch mesiacov od dátumu, keď bolo orgánom uvedeným v odseku 5 doručené oznámenie o jeho skončení, ak nebolo týmto orgánom osvedčenie odovzdané alebo ak nebolo v uvedenom období vydané nové osvedčenie. Predchádzajúce ustanovenia sa obdobne vzťahujú na akúkoľvek zmenu, ktorá má za následok, že poistenie alebo iné finančné zabezpečenie prestane spĺňať požiadavky podľa tohto článku.

7. Štát, v ktorom je loď zaregistrovaná, určí v súlade s ustanoveniami tohto článku podmienky vydávania a platnosti osvedčení.

8. Nič v tomto dohovore nie je možné vykladať tak, aby to bránilo zmluvnému štátu spoliehať sa na informácie získané od iných štátov, organizácie alebo od iných medzinárodných organizácií, ktoré sa týkajú finančnej situácie poskytovateľov poistenia alebo iného finančného zabezpečenia na účely tohto dohovoru. V takých prípadoch nie je zmluvný štát, ktorý sa spolieha na také informácie, zbavený zodpovednosti, ktorá sa naň vzťahuje ako na štát, ktorý vydal osvedčenie.

9. Ostatné zmluvné štáty uznávajú na účely tohto dohovoru osvedčenia vydané alebo osvedčené na základe splnomocnenia zmluvného štátu a priznávajú im rovnaký účinok ako nimi vydaným alebo osvedčeným osvedčeniam, a to aj v prípade, ak boli vydané alebo osvedčené v súvislosti s loďou nezaregistrovanou v zmluvnom štáte. Zmluvný štát môže kedykoľvek požiadať o konzultáciu štát, ktorý vydal alebo osvedčil osvedčenie, ak sa domnieva, že poisťovateľ alebo ručiteľ uvedený v poistnom osvedčení nie je finančne spôsobilý splniť záväzky, ktoré ukladá tento dohovor.

10. Akýkoľvek nárok na odškodné pokrytý poistením alebo iným finančným zabezpečením v súlade s týmto článkom je možné priamo uplatniť u poisťovateľa alebo inej osoby, ktorá poskytla finančné zabezpečenie. V takom prípade sa ako limit zodpovednosti poisťovateľa alebo inej osoby, ktorá poskytla finančné zabezpečenie, uplatňuje suma stanovená v odseku 1, a to aj vtedy, ak prepravca alebo vykonávajúci prepravca nemá nárok na obmedzenie zodpovednosti. Odporca sa ďalej môže uplatniť námietky (iné ako úpadok alebo likvidácia), ktoré by v súlade s týmto dohovorom mohol uplatniť prepravca uvedený v odseku 1. Okrem toho môže odporca uplatniť námietku, že škoda bola spôsobená v dôsledku úmyselného zneužitia zo strany poisteného, nemôže však inú námietku, ktorú by mohol uplatniť odporca v konaní, ktoré by bolo začaté na podnet poisteného proti odporcovi. Odporca má v každom prípade právo vyžadovať, aby prepravca a vykonávajúci prepravca boli účastníkmi konania.

▼B

11. Každá suma ustanovená v rámci poistenia alebo iného finančného zabezpečenia uzavretého v súlade s odsekom 1 je určená výhradne na uspokojenie nárokov podľa tohto dohovoru a každá výplata takej sumy predstavuje plnenie záväzku vyplývajúceho z tohto dohovoru do výšky vyplatenej sumy.

12. Zmluvný štát nepovolí prevádzku lode plaviacej sa pod jeho vlajkou, na ktorú sa vzťahuje tento článok, kým nie je vydané osvedčenie podľa odseku 2 alebo 15.

13. Ak v tomto článku nie je ustanovené inak, každý zmluvný štát musí vo svojom vnútroštátnom práve zabezpečiť, aby poistenie alebo iné finančné zabezpečenie v rozsahu stanovenom v odseku 1 platilo pre každú loď, ktorá má licenciu na prepravu viac ako dvanástich cestujúcich, bez ohľadu na to, kde je registrovaná, a ktorá vstupuje do prístavu alebo odchádza z prístavu na jeho území.

14. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 5 môže zmluvný štát oznámiť generálnemu tajomníkovi, že na účely odseku 13 sa od lodí nevyžaduje, aby mali na palube alebo aby predkladali osvedčenie vyžadované podľa odseku 2, keď vstupujú do prístavu alebo opúšťajú prístav na jeho území pod podmienkou, že zmluvný štát, ktorý vydal osvedčenie, informoval generálneho tajomníka, že vedie záznamy v elektronickej forme, ktoré sú dostupné všetkým zmluvným štátom, a ktorými sa potvrdzuje existencia osvedčenia a zmluvným štátom umožňuje plniť povinnosti podľa odseku 13.

15. Ak loď, ktorá je vo vlastníctve zmluvného štátu, nemá uzavreté poistenie alebo iné finančné zabezpečenie, ustanovenia tohto článku, ktoré sa toho týkajú, sa na takú loď nevzťahujú, loď však musí mať na palube osvedčenie vydané príslušnými orgánmi štátu registrácie, v ktorom je uvedené, že loď je vo vlastníctve tohto štátu a že zodpovednosť je pokrytá do výšky predpísanej v súlade s odsekom 1. Takéto osvedčenie v čo najväčšej miere zodpovedá vzoru predpísanému v odseku 2.“.

Článok 6

Článok 7 dohovoru sa nahrádza takto:

„Článok 7

Obmedzenie zodpovednosti za smrť a zranenie

1. Zodpovednosť prepravcu za smrť alebo zranenie cestujúceho podľa článku 3 v žiadnom prípade nepresiahne 400 000 účtovných jednotiek na jedného cestujúceho v každom jednotlivom prípade. Ak sa v súlade s právom súdu, ktorý vo veci koná, poskytuje náhradu škody vo forme pravidelných platieb, nesmie kapitálová hodnota takýchto platieb presiahnuť uvedený limit.

▼B

2. Zmluvný štát môže osobitnými ustanoveniami vnútroštátneho práva upraviť obmedzenie zodpovednosti stanovené v odseku 1 pod podmienkou, že prípadné vnútroštátne obmedzenie zodpovednosti nie je nižšie ako obmedzenie stanovené v odseku 1. Zmluvný štát, ktorý využije možnosť ustanovenú v tomto odseku, informuje generálneho tajomníka o prijatom obmedzení zodpovednosti alebo o skutočnosti, že žiadne obmedzenie nie je stanovené.“.

Článok 7

Článok 8 dohovoru sa nahrádza takto:

„Článok 8

Obmedzenie zodpovednosti za stratu alebo poškodenie batožiny a vozidiel

1. Zodpovednosť prepravcu za stratu alebo poškodenie príručnej batožiny nesmie v žiadnom prípade presiahnuť 2 250 účtovných jednotiek na cestujúceho a na prepravu.

2. Zodpovednosť prepravcu za stratu alebo poškodenie vozidiel vrátane všetkej batožiny prepravovanej vo vozidle nesmie v žiadnom prípade presiahnuť 12 700 účtovných jednotiek na vozidlo a na prepravu.

3. Zodpovednosť prepravcu za stratu alebo poškodenie inej batožiny ako je batožina uvedená v odsekoch 1 a 2 nesmie v žiadnom prípade presiahnuť 3 375 účtovných jednotiek na cestujúceho a na prepravu.

4. Prepravca a cestujúci sa môžu dohodnúť, že zodpovednosť prepravcu podlieha spoluúčasti cestujúceho nepresahujúcej 330 účtovných jednotiek v prípade poškodenia vozidla a 149 účtovných jednotiek za cestujúceho v prípade straty alebo poškodenia inej batožiny, taká suma sa odpočíta zo škody spôsobenej stratou alebo poškodením.“.

Článok 8

Článok 9 dohovoru sa nahrádza takto:

„Článok 9

Účtovná jednotka a prepočet

1. Účtovnou jednotkou uvádzanou v tomto dohovore sú zvláštne práva čerpania vymedzené Medzinárodným menovým fondom. Sumy uvedené v článku 3 ods. 1, článku 4a ods. 1, článku 7 ods. 1 a článku 8 sa prepočítavajú na národnú menu štátu súdu, ktorý koná vo veci, na základe hodnoty tejto meny vo vzťahu k zvláštnym právam čerpania v deň vydania rozhodnutia súdu alebo v deň, na ktorom sa strany dohodnú. Hodnota národnej meny zmluvného štátu, ktorý je členom Medzinárodného menového fondu, vyjadrená vo zvláštnych právach čerpania, sa vypočíta podľa metódy oceňovania uplatňovanej Medzinárodným menovým fondom na jeho operácie a transakcie, ktorá platí v príslušný deň. Hodnota národnej meny zmluvného štátu, ktorý nie je členom Medzinárodného menového fondu, vyjadrená vo zvláštnych právach čerpania, sa vypočíta spôsobom, ktorý stanoví tento zmluvný štát.

▼B

2. Napriek tomu štát, ktorý nie je členom Medzinárodného menového fondu a ktorého právo neumožňuje uplatňovanie ustanovení odseku 1, môže v čase ratifikácie, prijatia alebo schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že účtovná jednotka uvedená v odseku 1 sa rovná 15 zlatým frankom. Zlatý frank uvedený v tomto odseku zodpovedá šesťdesiatpäť a pol miligramu zlata s rýdzosťou deväťsto tisícin. Prepočet zlatého franku na národnú menu sa uskutočňuje podľa práva dotknutého štátu.

3. Výpočet uvedený v poslednej vete odseku 1 a prepočet uvedený v odseku 2 sa uskutočňuje takým spôsobom, aby bola v národnej mene zmluvných štátov v čo najväčšej možnej miere vyjadrená rovnaká reálna hodnota súm uvedených v článku 3 ods. 1, článku 4a ods. 1, článku 7 ods. 1 a článku 8, k akej by sa dospelo na základe uplatňovania prvých troch viet odseku 1. Štáty oznámia generálnemu tajomníkovi spôsob výpočtu podľa odseku 1, prípadne výsledok prepočtu v odseku 2, pri uložení listiny o ratifikácii, prijatí, schválení tohto dohovoru alebo pristúpení k nemu a vždy, keď dôjde k zmene uvedeného výpočtu alebo prepočtu.“.

Článok 9

V článku 16 dohovoru sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Dôvody pre neplynutie a prerušenie premlčacích lehôt sa riadia právom súdu, ktorý vo veci koná, v žiadnom prípade však nie je možné podať žalobu podľa dohovoru po uplynutí ktorejkoľvek z týchto lehôt:

a) päť rokov od dátumu vylodenia cestujúceho alebo od dátumu, keď sa vylodenie malo uskutočniť, podľa toho, ktorý dátum je neskorší; alebo, ak nasledujúca lehota uplynie skôr,

b) tri roky od dátumu, keď sa žalobca dozvedel, alebo sa možno odôvodnene domnievať, že sa musel dozvedieť o zranení, strate alebo škode spôsobenej udalosťou.“.

Článok 10

[Znenie sa neuvádza.]

Článok 11

[Znenie sa neuvádza.]

▼B

Článok 12

Článok 18 dohovoru sa nahrádza takto:

„*Článok 18*

Neplatnosť zmluvných ustanovení

Akékoľvek zmluvné ustanovenie prijaté predtým, ako došlo k udalosti, ktorá spôsobila smrť alebo zranenie cestujúceho alebo stratu alebo poškodenie batožiny cestujúceho, ktorého cieľom je zbaviť akúkoľvek osobu zodpovednú podľa tohto dohovoru zodpovednosti voči cestujúcemu alebo stanoviť nižší limit zodpovednosti, ako je limit stanovený v tomto dohovore, okrem prípadu podľa článku 8 ods. 4, a akékoľvek také ustanovenie, ktorého cieľom je presunúť dôkazné bremeno, ktoré znáša prepravca alebo vykonávajúci prepravca, alebo ustanovenie s účinkom, ktorý obmedzuje možnosti ustanovené v článku 17 ods. 1 alebo 2, je neplatné; neplatnosť takéhoto ustanovenia však nemá za následok neplatnosť zmluvy o preprave, ktorá naďalej podlieha ustanoveniam tohto dohovoru.“.

Článok 13

Článok 20 dohovoru sa nahrádza takto:

„*Článok 20*

Škoda spôsobená jadrovou haváriou

Podľa tohto dohovoru nevzniká žiadna zodpovednosť za škodu spôsobenú jadrovou haváriou:

a) ak za takú škodu zodpovedá prevádzkovateľ jadrového zariadenia buď podľa Parížskeho dohovoru o zodpovednosti tretích strán v oblasti jadrovej energie z 29. júla 1960 v znení Dodatkového protokolu z 28. januára 1964, alebo podľa Viedenského dohovoru o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, alebo podľa akýchkoľvek jeho zmien alebo doplnení alebo protokolu k nemu, ktoré nadobudli platnosť alebo

b) ak za takú škodu zodpovedá prevádzkovateľ jadrového zariadenia na základe vnútroštátneho právneho predpisu upravujúceho zodpovednosť za takú škodu za predpokladu, že taký právny predpis je v každom ohľade rovnako priaznivý pre osoby, ktoré môžu utrpieť škodu, ako Parížsky alebo Viedenský dohovor alebo akékoľvek jeho zmeny alebo doplnenia alebo protokol k nemu, ktoré nadobudli platnosť.“.

Článok 14

Vzor osvedčenia

1. Vzor osvedčenia uvedený v prílohe k tomuto protokolu sa vkladá ako príloha k dohovoru.

▼B

2. Do dohovoru sa vkladá tento nový článok 1a:

„Článok 1a

Príloha

Príloha k tomuto dohovoru tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť.“.

Článok 15

Výklad a vykonávanie

1. Pokiaľ ide o zmluvné strany tohto protokolu, dohovor a tento protokol sa chápu a vykladajú spolu ako jeden jediný písomný dokument.

2. Dohovor v znení revidovanom týmto protokolom sa vzťahuje len na nároky, ktoré vznikli zo skutočností, ku ktorým došlo po nadobudnutí platnosti tohto protokolu pre jednotlivé štáty.

3. Články 1 až 22 dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom v spojení s článkami 17 až 25 tohto protokolu a prílohou k nemu predstavujú a nazývajú sa Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 2002.

Článok 16

Do dohovoru sa vkladá tento nový článok 22a:

„Článok 22

Záverečné ustanovenia dohovoru

Záverečnými ustanoveniami tohto dohovoru sú články 17 až 25 protokolu z roku 2002 k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 1974. Odkazy na zmluvné štáty, ktoré sú uvedené v tomto dohovore, sa považujú za odkazy na zmluvné štáty uvedeného protokolu.“.

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 17

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a pristúpenie

1. Tento protokol je otvorený na podpis v sídle organizácie od 1. mája 2003 do 30. apríla 2004 a potom zostáva otvorený na pristúpenie.

2. Štáty môžu vyjadriť svoj súhlas s tým, že budú viazané týmto protokolom:

a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia alebo

b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorom nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie, alebo

c) pristúpením.

3. Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie sa uskutoční uložením príslušnej listiny u generálneho tajomníka.

▼B

4. Každá listina o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení uložená po nadobudnutí platnosti zmien a doplnení k tomuto protokolu pre všetky existujúce zmluvné štáty alebo po uskutočnení všetkých opatrení potrebných na nadobudnutie platnosti zmien a doplnení pre tieto zmluvné štáty sa považuje za listinu, ktorá sa vzťahuje na tento protokol v znení jeho zmien a doplnení.

5. Štát môže vyjadriť svoj súhlas s tým, že bude viazaný týmto protokolom, len vtedy, ak ako zmluvná strana vypovie:

a) Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori uzavretý 13. decembra 1974 v Aténach;

b) protokol k Aténskemu dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori uzavretý 19. novembra 1976 v Londýne a

c) protokol z roku 1990, ktorým sa mení a dopĺňa Aténsky dohovor o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori, uzavretý 19. novembra 1990 v Londýne,

s účinkom ku dňu nadobudnutia platnosti tohto protokolu pre daný štát v súlade s článkom 20.

Článok 18

Štáty s viac ako jedným právnym systémom

1. Ak má štát dva územné celky alebo viacero územných celkov, v ktorých sa na záležitosti, ktoré sú predmetom úpravy tohto protokolu, uplatňujú rôzne právne systémy, môže taký štát v čase podpisu, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia vyhlásiť, že tento protokol sa vzťahuje na všetky jeho územné celky alebo iba na jeden alebo viaceré z nich, a toto vyhlásenie môže kedykoľvek zmeniť tým, že predloží iné vyhlásenie.

2. Každé také vyhlásenie sa oznámi generálnemu tajomníkovi a výslovne sa v ňom uvedú územné celky, na ktoré sa vzťahuje tento protokol.

3. V súvislosti so zmluvným štátom, ktorý vydal také vyhlásenie:

a) sa odkazy na štát, v ktorom je loď zaregistrovaná, a v súvislosti s osvedčením o povinnom poistení, odkazy na štát, ktorý osvedčenie vydal alebo osvedčil, považujú v prvom prípade za odkazy na územný celok, v ktorom je loď registrovaná, a v druhom prípade za odkazy na územný celok, ktorý osvedčenie vydáva alebo osvedčuje;

b) odkazy na požiadavky podľa vnútroštátneho práva, na vnútroštátne obmedzenie zodpovednosti a na národnú menu sa považujú za odkazy na požiadavky podľa práva, na obmedzenie zodpovednosti a na menu príslušného územného celku a

c) odkazy na súdy a na rozhodnutia, ktoré musia byť uznané v zmluvných štátoch, sa považujú za odkazy na súdy príslušného územného celku a na rozhodnutia, ktoré musia byť uznané v príslušnom územnom celku.

▼B

Článok 19

Organizácie regionálnej ekonomickej integrácie

1. Tento protokol môže podpísať, ratifikovať, prijať, schváliť alebo k nemu pristúpiť organizácia regionálnej ekonomickej integrácie, ktorú tvoria suverénne štáty, ktoré na túto organizáciu preniesli v určitých záležitostiach upravených týmto protokolom právomoc. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je zmluvnou stranou tohto protokolu, má práva a povinnosti štátu, ktorý je zmluvnou stranou, v takom rozsahu, v akom má táto organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce právomoc v záležitostiach upravených týmto protokolom.

2. Ak organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce vykonáva svoje hlasovacie právo v záležitostiach, ktoré patria do jej právomoci, jej počet hlasov sa rovná počtu jej členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto protokolu a ktoré na ňu preniesli v príslušnej záležitosti právomoc. Organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce nevykonáva svoje hlasovacie právo, ak hlasovacie právo vykonávajú jej členské štáty, a naopak.

3. V prípadoch, v ktorých je v tomto protokole relevantným faktorom počet zmluvných štátov, vrátane prípadov podľa článkov 20 a 23 tohto protokolu, nie však výlučne len v týchto prípadoch, sa organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce nepočíta medzi zmluvné strany popri členských štátoch, ktoré sú zmluvnými štátmi.

4. Organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce vydá v čase podpísania, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia vyhlásenie pre generálneho tajomníka, v ktorom upresní záležitosti upravené týmto protokolom, v súvislosti s ktorými na ňu jej členské štáty, ktoré sú signatármi alebo zmluvnými stranami tohto protokolu, preniesli právomoc, a uvedie aj akékoľvek iné relevantné obmedzenia rozsahu tejto právomoci. Organizácia regionálnej ekonomickej spolupráce bezodkladne informuje generálneho tajomníka o akýchkoľvek zmenách v rozdelení právomoci vymedzenej vo vyhlásení podľa tohto odseku, vrátane nových prípadov prenesenia právomoci. Generálny tajomník každé také vyhlásenie sprístupní podľa článku 24 tohto protokolu.

5. V prípade zmluvných štátov, ktoré sú členskými štátmi organizácie regionálnej ekonomickej integrácie, ktorá je zmluvnou stranou tohto protokolu, sa predpokladá, že tieto štáty majú právomoc vo všetkých záležitostiach upravených týmto protokolom, v súvislosti s ktorými nebolo vydané osobitné vyhlásenie o prenesení právomoci na organizáciu podľa odseku 4.

Článok 20

Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol nadobúda platnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď 10 štátov podpísalo tento protokol bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia, alebo uložilo listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení u generálneho tajomníka.

▼B

2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje, prijme, schváli tento protokol alebo k nemu pristúpi po tom, čo boli splnené podmienky pre nadobudnutie platnosti podľa odseku 1, nadobudne tento protokol platnosť tri mesiace od dátumu, keď taký štát uloží príslušnú listinu, nie však skôr, ako dôjde k nadobudnutiu platnosti tohto protokolu v súlade s odsekom 1.

Článok 21

Vypovedanie

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže vypovedať tento protokol kedykoľvek po dátume, ktorým tento protokol nadobudol pre tento štát platnosť.

2. Vypovedanie sa uskutoční uložením príslušnej listiny u generálneho tajomníka.

3. Vypovedanie nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od uloženia listiny o vypovedaní u generálneho tajomníka alebo uplynutím dlhšej lehoty uvedenej v listine o vypovedaní.

4. Vo vzťahu medzi zmluvnými štátmi tohto protokolu sa vypovedanie dohovoru v súlade s jeho článkom 25 ktorýmkoľvek zo zmluvných štátov nepovažuje za vypovedanie dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom.

Článok 22

Revízia a zmena a doplnenie

1. Organizácia môže zvolať konferenciu na účely revízie alebo zmeny a doplnenia tohto protokolu.

2. Organizácia zvolá konferenciu zmluvných štátov tohto protokolu na účely revízie alebo zmeny a doplnenia tohto protokolu na žiadosť najmenej jednej tretiny zmluvných štátov.

Článok 23

Zmena limitov

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 22, osobitný postup v tomto článku sa uplatňuje výhradne na účely zmeny limitov stanovených v článku 3 ods. 1, článku 4a ods. 1, článku 7 ods. 1 a v článku 8 dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom.

2. Na žiadosť najmenej polovice zmluvných štátov tohto protokolu, v žiadnom prípade však nie menej ako šiestich zmluvných štátov tohto protokolu, zašle generálny tajomník všetkým členom organizácie a všetkým zmluvným štátom každý návrh na zmenu limitov vrátane spoluúčastí stanovených v článku 3 ods. 1, článku 4a ods. 1, článku 7 ods. 1 a v článku 8 dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom.

3. Všetky zmeny navrhnuté a rozoslané tak, ako je uvedené vyššie, sa predkladajú právnemu výboru organizácie (ďalej len „právny výbor“) na posúdenie najskôr šesť mesiacov od ich rozoslania.

▼B

4. Všetky zmluvné štáty dohovoru v znení v znení revidovanom týmto protokolom bez ohľadu na to, či už sú členmi organizácie, sú oprávnené zúčastňovať sa na konaní právneho výboru na účely posúdenia a prijatia zmien.

5. Zmeny sa prijímajú dvojtretinovou väčšinou zmluvných štátov dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom, ktoré sú prítomné a hlasujú v právnom výbore rozšírenom tak, ako je stanovené v odseku 4, pod podmienkou, že v čase hlasovania je prítomná najmenej polovica zmluvných štátov dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom.

6. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu limitov právny výbor zohľadňuje skúsenosti vyplývajúce z udalostí, a najmä rozsah nimi spôsobených škôd, zmeny v peňažných hodnotách a vplyv navrhovaných zmien na náklady poistenia.

7. a) Zmeny limitov podľa tohto článku sa nemôžu posudzovať skôr ako po uplynutí piatich rokov od dátumu, ktorým bol protokol otvorený na podpis, ani skôr ako po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti predošlých zmien podľa tohto článku.

b) Limit nie je možné zvýšiť tak, aby presahoval sumu, ktorá zodpovedá limitu stanovenému v dohovore v znení revidovanom týmto protokolom, zvýšenému o šesť percent ročne vypočítanému na zloženom základe od dátumu, kedy bol tento protokol otvorený na podpis.

c) Limit nie je možné zvýšiť tak, aby presahoval sumu, ktorá zodpovedá trojnásobku limitu stanoveného v dohovore v znení revidovanom týmto protokolom.

8. Organizácia oznamuje všetkým zmluvným štátom všetky zmeny prijaté v súlade s odsekom 5. Zmeny sa považujú za schválené po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty od dátumu oznámenia, pokiaľ najmenej jedna štvrtina štátov, ktoré boli zmluvnými štátmi v čase schválenia zmien, v tejto lehote neoznámi generálnemu tajomníkovi, že zmeny neschvaľuje; v takom prípade sú zmeny zamietnuté a nemajú žiadny účinok.

9. Zmeny, ktoré sa považujú za schválené v súlade s odsekom 8, nadobúdajú platnosť osemnásť mesiacov po ich schválení.

10. Všetky zmluvné štáty sú zmenami viazané, pokiaľ nevypovedajú protokol v súlade s článkom 21 ods. 1 a 2 najmenej šesť mesiacov pred tým, ako zmeny nadobudnú platnosť. Také vypovedanie nadobudne účinnosť, keď zmeny nadobudnú platnosť.

11. Ak bola prijatá zmena, ale ešte neuplynula osemnásťmesačná lehota na jej schválenie, štát, ktorý sa stal zmluvným štátom počas tejto lehoty, bude viazaný zmenou, ak nadobudne platnosť. Štát, ktorý sa stane zmluvným štátom po uplynutí tejto lehoty, je viazaný zmenou, ktorá bolo schválená v súlade s odsekom 8. V prípadoch uvedených v tomto odseku sa štát stáva viazaný zmenou, keď taká zmena nadobudne platnosť alebo keď pre tento štát nadobudne platnosť tento protokol, ak je tento dátum neskorší.

▼B

Článok 24

Depozitár

1. Tento protokol a všetky zmeny prijaté podľa článku 23 sa uložia u generálneho tajomníka.

2. Generálny tajomník:

a) informuje všetky štáty, ktoré podpísali protokol alebo k nemu pristúpili, o:

   i) každom novom podpise alebo uložení listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení a o ich dátume;

   ii) každom vyhlásení a oznámení podľa článku 9 ods. 2 a 3, článku 18 ods. 1 a článku 19 ods. 4 dohovoru v znení revidovanom týmto protokolom;

   iii) dátume nadobudnutia platnosti tohto protokolu;

   iv) každom návrhu na zmenu limitov, ktorý bol podaný v súlade s článkom 23 ods. 2 tohto protokolu;

   v) všetkých zmenách, ktoré boli prijaté v súlade s článkom 23 ods. 5 tohto protokolu;

   vi) všetkých zmenách, ktoré sa považujú za schválené podľa článku 23 ods. 8 tohto protokolu, a o dátume nadobudnutia platnosti týchto zmien v súlade s odsekmi 9 a 10 uvedeného článku;

   vii) uložení každej listiny o vypovedaní tohto protokolu spoločne s dátumom uloženia a dátumom, kedy nadobúda účinnosť;

   viii) každom oznámení, ktoré sa vyžaduje podľa ktoréhokoľvek článku tohto protokolu;

b) rozošle overené kópie tohto protokolu všetkým štátom, ktoré podpísali tento protokol alebo k nemu pristúpili.

3. Hneď ako tento protokol nadobudne platnosť, generálny tajomník zašle text protokolu Sekretariátu Organizácie Spojených národov na zaregistrovanie a uverejnenie v súlade s článkom 102 Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 25

Jazyky

Tento protokol je vyhotovený v jedinom origináli v jazyku arabskom, čínskom, anglickom, francúzskom, ruskom a španielskom, pričom všetky znenia sú rovnako autentické.

▼B

PRÍLOHA K ATÉNSKEMU PROTOKOLU

OSVEDČENIE O POISTENÍ ALEBO INOM FINANČNOM ZABEZPEČENÍ V SÚVISLOSTI SO ZODPOVEDNOSŤOU ZA SMRŤ A ZRANENIE CESTUJÚCICH

Vydané v súlade s ustanoveniami článku 4a Aténskeho dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 2002

Meno lode	Identifikačné číslo alebo písmená	Identifikačné číslo lode IMO	Registračný prístav	Meno/názov a úplná adresa hlavného miesta podnikania dopravcu

Týmto sa osvedčuje, že pokiaľ ide o uvedenú loď, existuje platné poistenie alebo iné finančné zabezpečenie, ktoré spĺňa požiadavky článku 4a Aténskeho dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny po mori z roku 2002.

Typ zabezpečenia .....

Trvanie zabezpečenia .....

Meno/názov a adresa poisťovateľa(-ov) a/alebo ručiteľa(-ov)

Meno/názov .....

Adresa .....

Toto osvedčenie je platné do .....

Vydala alebo osvedčila vláda .....
(Úplný názov štátu)

ALEBO

Ak zmluvný štát uplatňuje článok 4a ods. 3, malo by sa použiť toto znenie:

Toto osvedčenie na základe poverenia vlády

..... (úplný názov štátu) vydáva .....
(názov inštitúcie alebo organizácie)

V ..... Dňa .....
(Miesto) (Dátum)

.....
(Podpis a funkcia vydávajúceho alebo osvedčujúceho úradníka)

Vysvetlivky:

1. V prípade potreby môže označenie štátu obsahovať odkaz na príslušný orgán verejnej moci krajiny, v ktorej sa osvedčenie vydalo.

2. Ak sa celková suma zabezpečenia poskytla z viac ako jedného zdroja, mala by sa uviesť výška každej sumy.

3. Ak sa zabezpečenie poskytuje vo viacerých formách, tieto formy by sa mali vymenovať.

4. V kolónke „Trvanie zabezpečenia“ sa musí uviesť dátum, ktorým takéto zabezpečenie nadobúda účinnosť.

5. V kolónke „Adresa“ poisťovateľa(-ov) a/alebo ručiteľa(-ov) sa musí uviesť hlavné miesto podnikania poisťovateľa(-ov) a/alebo ručiteľa(-ov). V prípade potreby sa uvedie miesto podnikania, kde sa poistenie alebo iné zabezpečenie uzatvorilo.